

erklæret mig derimod, vilde det ikke være gaaet igjennem, da det jo, som bekendt, havde ondt nok dermed, selv efterat jeg havde sagt, at jeg vilde modtage Bevillingen og gjøre min bedste Eftid, for at bringe den i Anvendelse i det Diemed, hvortil den gaves; Andet har jeg ikke udtalt. Efterat den var givet og skulde bringes i Udførelse, afventede jeg ikke engang Ansøgninger fra Kjøbstæderne om at erholde Andeel i det bevilgede Tilslud, men strax efterat Rigsdagen var sluttet, satte jeg mig i Forbindelse med samtlige Kjøbstæder og forhandlede med dem desangaaende. Naar jeg har sagt, at Resultatet af en saadan Bevilling efter min Overbeviisning ikke vil blive meget righoldigt, saa er det, først fordi denne Mening paa mangfoldige Steder deles af selve Kjøbstæderne, og dernæst, fordi det er min Mening, at der i den Retning kun kan virkes paa een af to Maader, at der enten er staaende Udstillinger, en Slags Anvendelse af de orientalske Bazarer, saa at navnlig Gaandværkere, hvis Bolig og hele Bedrift ikke er af den Sort, at de kunne have noget selvstændig Udsalg, der kan være tilstrækkelig forsynet og tilgængeligt for Afhændelse, kunne slaae sig sammen om at have et saadant staaende Udsalg, — det kan jeg tænke mig kan have megen Nytte, sjøndt det er en Foranstaltning, som maa være overladt til Vedkommendes egne Bestræbelser, — eller ved Udstillinger med større Tidsintervaller; thi idelig gjentagne Udstillinger, blot for en kort Tid, ville ikke medføre nogen Nytte. Jeg har allerede igaar bemærket, at jeg har gjort den Anskuelse gjældende ligeoverfor Landmandsforfamlingerne, at det var for hyppigt, hvert andet Aar at afholde Forsamlinger, og jeg har havt den Tilfredsstillelse at modtage, som Svar derpaa, den Underretning, at i Odense vil der næste Gang blive foreslaaet kun at afholde dem hvert tredje Aar. Det kan gjerne være, at der burde hengaae et endnu længere Tidsinterval, for at disse Forsamlinger kunne tiltrække sig den fornødne Opmærksomhed, og for at derved kan findes den fornødne Belæring, da Forskjellen i et saa kort Tidsrum ikke kan være stor. Men her er dog Tale om en Udstilling for det hele Land, til hvilket hele Landet bidrager med Personer og Ting, men i det andet Tilfælde

er der kun Spørgsmaal om en Industri-Udstilling for hver af vore smaa Kjøbstæder, og der har jeg ikke troet, at noget Bæsentligt kunde udrettes, ialtsald da kun med lange Tids-Mellemrum, thi hvad der haves, og hvem der præsterer Noget, som kunde fortjene at udstilles, er velbekjendt. Hvis man derfor kun betragter en saadan Udstilling som et Billede af vedkommende Kjøbstads og Omegns industrielle Standpunkt, saa bør den fornøftigvis kun finde Sted med lange Tids-Mellemrum, hvis den skal gjøre nogen Nytte. Spørgsmaalet om en fælles, staaende Bazar for en heel By og dens Distrikt ligger udenfor det heromhandlede Forhold. Jeg troer at have forsøgt at give de 4,000 Rd. den størst mulige frugtbringende Anvendelse. — Det ærede Thing vil vide, at denne Udtalelse af mig ikke er uden Foranledning; den er fremkaldt ved et til mig direkte rettet Spørgsmaal, som jeg har anseet det for min Pligt at besvare.

J. M. Hansen: Jeg tager ikke Ordet nu for at ville høre om de Punkter, som ligge for, men fordi jeg føler Trang til at udtale mig i Anledning af en Ytring fra den ærede Minister om, at han har opgivet at finde Billighed mod sig fra mig. Jeg har meget ofte været i det Tilfælde, at jeg har billiget, ja mere end billiget, ogsaa anbefalet og virket for, hvad han har gjort, og det har jeg anseet for min Pligt, naar det var Noget, jeg ansaae for det Rette. Og jeg skal villig indrømme, ikke blot af Billighedshensyn, men ogsaa af Retfærdighedshensyn, at han har Ret til at udtale, at den her omhandlede Bevilling ifjor ikke var gaaet igjennem, dersom han havde stillet sig anderledes til den, end han stillede sig. At udtale dette er ikke blot Billighed, men Retfærdighed, hvilket dog til Slutning er det, vi her skulle stræbe hen til, naar vi staae imod hinanden. — Jeg udtaler fremdeles, at det vilde være meget ønskeligt, om den Prøve, der ifjor blev gjort, endnu kunde blive fortsat i nogen Tid; dette vil imidlertid komme an paa Thinget og paa, hvorvidt den ærede Minister vil modfatte sig en saadan Bevilling, ifald Forslag derom maatte fremkomme ved 2den Behandling.